

i Reglen komme godt derfra. Derfor vil det heller ikke passe der og heller ikke mange andre Steder, om Maskinerne skulde affpærres saaledes, at der absolut, skal kræves særlig Uforsigtighed for at komme til Skade ved dem. Den høitærede Minister berørte, at der til den ændrede § 2 c. vistnok maa tilføjes Noget for at gjøre det klart, hvad dermed er ment. Der staar nemlig, at Kraftmaskinen skal affpærres saaledes, at Arbejderne ikke kunne komme i Berøring med den. Det tror jeg, man kunde ordne, naar man efter „ikke“ satte „uden Uforsigtighed“. Det vil nemlig ikke være nødvendigt særlig at affpærre Arbeidsmaskinen, den er i sin Virksomhed ikke farligere end de andre Maskiner og vel endog saa mindre farlig end mange andre Maskiner; det vil ikke være nødvendigt specielt at affpærre den, hvor den staar i et almindeligt Arbejdsrum; derimod bør den vel nok være saaledes hegnet eller skjærmet, at man ikke uden Uforsigtighed kan komme til Skade der. Ved § 3 har jeg den samme Bemærkning at gjøre; der er atter brugt Udtrykket „grov Uforsigtighed“ i Stedet for, at Lovforslaget har „almindelig Uforsigtighed.“

Hvad derimod det 2det og 3die Afsnit angaar, tror jeg ikke, at man just har løst Sagen paa den helbigste Maade. Lovforslaget har efter min Opfattelse to Formaal, det ene at beskytterne og beskyttede Arbejderne eller Folk i det Hele fra at komme til Fortræd i Maskinerne, det andet at staffe dem, der komme til Fortræd, Erstatning. Nu vil efter Lovens Bestemmelser grumme Mange ikke faae Erstatning, fordi de selv have udvist en saadan Uforsigtighed, at Skylden er deres egen; og dernæst skal denne Erstatning fastsættes i Henhold til den almindelige Straffelov. Og naar vi se hen til den Erstatning, der almindeligvis tilkjendes Folk, som ved Vagabonder eller andre Forbrydere staaes halbt fordervede eller helt ihjel, saa er den Erstatning, der ydes for saadanne Overfald, som udføres med frit Forsæt, overmaade ringe for den Skabelidte, og mindre maatte den vel egentlig blive her, naar En kommer til Skade uden Forsæt fra Nogens Side, altsaa kun ved Forsømmelse af Arbejdsgiverens Pligt med Hensyn til at beskytterne Maskinen. Det vil i alt Fald ikke kunne forøge den Erstatning, der kan tilkjendes den Tilstadedkomne, at Arbejdsgiveren er den ufrivillige Aarsag til Skaden, medens Vagabonden gjør det med Villie, og saaledes vil det altsaa, efter hvad den ærede Ordfører ogsaa har oplyst, ofte blive Tilfældet, at den Tilstadedkomne ikke faar nogen Erstatning efter Lovforslaget. Men Meningen maatte dog vel

nærmest være den, at den, der kommer til Skade, skulde have Erstatning, saaledes som det blev sagt, at det sker i Statens Værksteder. Der spørger man ikke Manden, om han selv er Skyld i det; man sørger for, at han faar en passende Erstatning for Affabet af sine Kræfter. Jeg tror derfor, at man vilde have opnaaet et langt bedre Resultat, dersom man havde gjort det til en tvungen Pligt at holde enhver Arbejder assureret imod Ulykkestilsfælde; derved vilde denne Løbs Goder have strakt sig langt længere, end de nu gjøre. Der er nævnt, at man gjerne vilde have taget Ulykkestilsfælde ved Stilladsfer med. Dersom man holdt paa en saadan tvungen Livsforsikring imod Ulykkestilsfælde, vilde mange andre Ulykkestilsfælde være komne med, som f. Ex. Jordstred for Brøndergrabere og mange Andre, der komme til Skade; eller deres Efterladte, vilde kunne faae Erstatning. Da nu Antallet af disse Ulykkestilsfælde ikke forekommer mig at være særlig stort, navnlig ikke i større Fabriker, kan jeg ikke antage, at denne Assurancepræmie kunde blive særlig trykkende. I hvert Fald vilde den ikke blive mere trykkende end netop nødvendigt, idet de enkelte Ulykkestilsfælde, som efter denne Lov vilde komme til at paahvile de enkelte Fabrikere, vilde blive fordelte paa alle Fabrikere; det maatte altsaa blive i Gjennemsnit Et og det Samme; men Udgiften ved Assurance vilde blive fordelt paa Alle, medens den nu kan komme til at hvile paa den Enkelte. Den Enkelte kan jo være særlig uheldig og faae en betydelig Byrde paa sig, for saa vidt den Tanke bliver gjængs, at de, der komme til Skade, skulle have nogen virkelig Erstatning, som kunde have nogen Betydning for dem selv eller deres Familie. Kommer man over paa saadanne tvungne Forsikringer mod Ulykkestilsfælde, vil man ogsaa komme grumme nemt affted med Tilshynet ved de Sikkerhedsforanstaltninger, som Loven paabyder. Thi denne Forsikringsanstalts Agenter ville have en naturlig Interesse i at paase, at alle de Bestemmelser, Loven har fastsat til Forebyggelse af Ulykkestilsfælde, blive haandhævede, og dermed tror jeg, at den største Del af den Udgift, som er opført hertil, kan falde bort, naar der blev bevilget et passende Beløb til Quaerfættelsen af denne Lov. Det vil nemlig være et meget besværligt og omfattende Hverv at undersøge alle Fabriker, alle Avlsbrugsmaskiner omkring paa Landet og anordne, hvilke Foranstaltninger der skal træffes for at forebygge Ulykkestilsfælde. Naar det saaledes er sat i Scene, tror jeg ikke, det er nødvendigt at føre et aarligt Tilshyn dermed. Saa kan Tilshynet ganske sikkert kun være